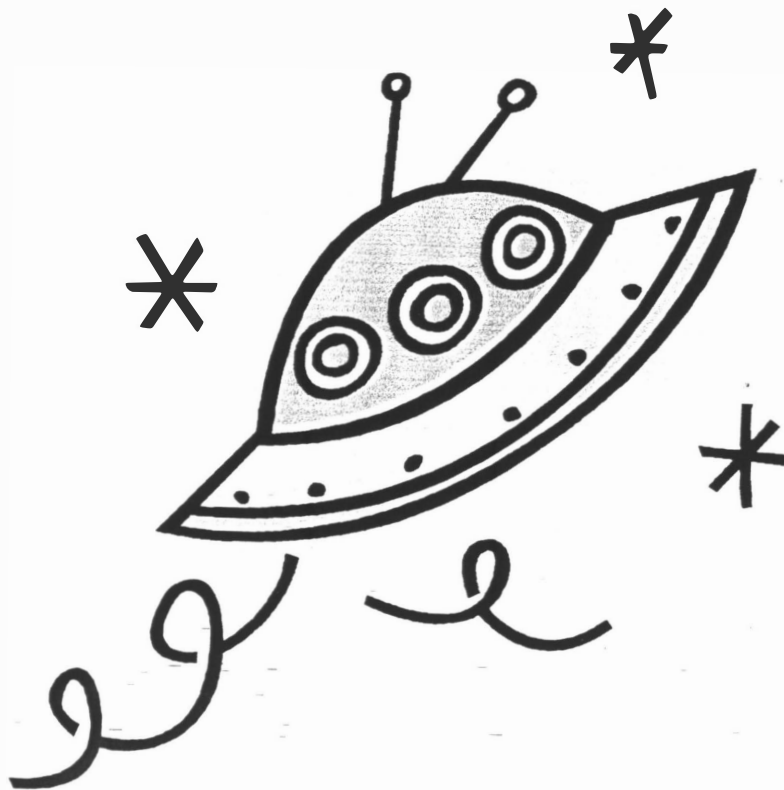

UFO NYTT

Nr 1

2005

**Västerbergslagens
UFO förening**

UFO-NYTT

Innehåll :

- Sid 2 Förord
" 3-4 Glesbygdsskröner
" 5 Astronomi
" 6-8 Ur UFO Journal
" 8 Vinnare
" 9-10 Klipp
" 11-13 Alla skrattade åt Stig...
" 14 Klipp
" 15 Ljus runt bil / Tennessee
" 16 Orange ljus / Minnesota triangel
" 17 Det oförklarliga
" 18 Klipp
" 19-20 Ufon spökar i kulissen
" 21 Månens självlysande kratrar
" 22 Klipp
" 23-24 Min brors spratt...
" 25-27 Englands vita hästar

ÅRSMÖTE

Den 29 mars kl 19.00

1 Stimmerbo. Anmäl dig

Till Gudrun senast den

20 mars. 0240 79135.

Här i konnebulosan tänds mängder av nya stjärnor. Kring några av dem skapas det också planeter. (Nebulosans namn kommer från kon-strukturen till längst till vänster.)

Foto: NASA

Här föds en planet – 2 400 ljusår bort

Astronomer har upptäckt en sol som inte omges av planeter, utan av stjärnstoft – det steniga material som planeter bildas ur.

Stjärnan har fått det föga himmelska namnet KH15D och ligger i Enhörningens stjärnbild i konnebulosan, 2 400 ljusår från oss.

Stjärnan blinkade mystiskt åt astronomer-

na, som snart drog slutsatsen att något snurrade runt stjärnan och blockerade ljuset. Ljuset blockerades dock inte helt och tonades upp och ned som om det var just ett stoftmoln – tätt i mitten och glesare mot kanterna. Partiklar i stoftmolnen packas samman till allt större objekt av dragningskraften.

På så vis bildas asteroider och planeter.

Forskarna tror att vår jord skapades på samma sätt, ur en roterande stoftskiva runt solen.

Nu hoppas de att den bara 3 miljarder gamla KH15D och andra unga stjärnsystem kan kasta nytt ljus över vårt ursprung.

Källa: Wesleyan university

Det sitter en kille alldeles ensam på en bänk och skrattar högt för sig själv. Då kommer det fram en person som har hört honom och frågar vad som är så roligt:
-Jo svarar killen, jag sitter här och berättar historier för mig själv och så kom jag på en som var riktigt bra, och den hade jag inte hört förut!

En skotte köpte 2 lotter och vann 100000 kronor på den ena. Men såg ändå inte nöjd ut.
-Är du inte glad? Frågade en av vännerna.
-Nja...det hade ju räckt om jag köpt en lott, muttrar skotten.

-Vet du att tusentals kilo potatis slängs i vattnet varje år?
-Vad säger du? Så upprörande!
-Ja de måste ju kokas!

HA...HA...

FÖRORD.

- Detta år har börjat med tid för eftertanke. Efter en riktig vurpa på en regnig trätnappa, har jag fått tillbringa en vecka isolerat i hemmet. Man har fått vara uppfinningsrik för att klara vardagen, när rörelseförmågan varit kraftigt nedsatt. Detta är ändå futtiga problem, med tanke på vad som hänt i övriga världen.

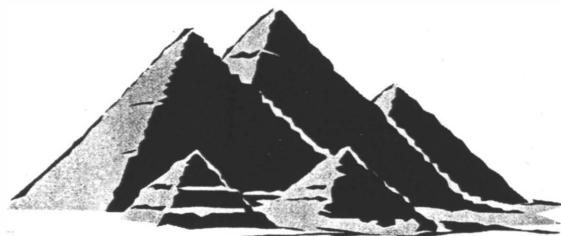
Jag har ändå fått tid att fundera över olika intressen mm. Nu är det dags att sluta jaga prylar och ha allt i tipptopp. Man skall leva och njuta av livet den tid man har på denna planet. UFO ärr ett intresse som jag haft sedan tidig barndom, varför vet jag inte. Arkeologi har jag även utövat under ett flertal år aktivt. På äldre dagar, alltså efter 40 år, började jag med folkdans och gammeldans. Det är givande för kroppen. Nu är det dags att välja bort saker för att få mera tid för det man verkligen tycker är roligt. När jag tycker något är kul, ger jag allt. Nu har jag bestämt att dansen skall strykas. Jag skall bara dansa när jag själv tycker det är kul. Inte ha en direkt aktiv uppgift.

Ett friluftsliv med många och långa promenader ger ufo intresset största platsen. Man kan ha en förhoppning om att det finns saker att uträtta utanför skrivbordet också. Så i år hoppas vi kunna genomföra flera aktiva utomhusaktiviteter. Det finns säkerligen många åtor kvar, som väntar på en lösning. Det behövs säkerligen projekt även i framtiden, för ufo observationer kommer säkerligen att fortsätta att inkomma. Vår förening är ganska stabil till antalet. Det är dock svårt att få folk aktiva och att delta i styrelsearbetet mm. Det fenomenet finns överallt, ingen vill någonstans ta ansvaret för föreningar. Nu frågar jag mig: Varför skall man fortsätta att vara aktiv i en förening, när man inte får någon påspädning av nytt folk? Jo, därför att man känner ansvar för det man påbörjat, man vill att det skall fortsätta. Så är det nog inom samtliga föreningar. Inom en snar framtid måste det hittas en ny form för föreningar eller intressegrupper. Annars blir vi alla ett isolerat folk innanför 4 väggar med datorn som kontaktnät. Behöver vi ingen personlig kontakt längre?

Gudrun Andersson.

LÅT VINDEN FÅ KÄMPA.

Allt är så nytt
och fullt av behag
denna ljusnande
solvarma vinterdag
Fastän vinden sveper
vinande isande kall
kan den inte få ljuset
och den begynnande värmen
på fall.
Låt vinden få kämpa
vi har ändå vår tro
att ur sol vi kan hämta
den injektion
som får oss att förändras
i färg och i ton.
Låt vinden få kämpa
en dag blir den mjuk.
Då ligger vår jord
som en färgstark duk.
Målad av Gud.

I klassrummet:

- Nå, lilla Lisa, vem byggde pyramiderna i Egypten?
- Kan det ha varit pyromanerna?

GLESBYGDSSKRÖNOR

Mannen och hans fru hade just kommit upp i sitt sovrum, som ligger på andra våningen. Huset är en stor Bergsmansgård, och ligger i en liten sluttning. Det är öppen terräng nedåt byn på baksidan, medan skogen är tät framför husets ingång. Sovrummen ligger mot den öppna ytan. Han står och tittar ut genom fönstret, rullgardin behövs inte på denna höjd. Plötsligt får han se ett stort ljust klot. Det kommer sakta åkande från Smedjebackshållet och far förbi mannens fönster. Han ropar på frun, som även hon får se detta märkliga klot. Det lyser upp hela sovrummet. Det far förbi mot Stimmerbo. Det var sent på kvällen och dom pratade om händelsen och hoppades att flera sett samma sak.

Samma kväll befinner sig en jägare på spaning i sitt köksfönster i Stimmerbo. Han lurpassar på en räv som varit synlig ett flertal kvällar i omgivningen. Den verkade ha skabb. Hans åldriga mor ligger och sover i kammaren innanför köket. Hon vaknar och utbrister: "Vem är det som lyser i rummet vid denna tid"? Kommer det en bil? Jägaren ser ett ljussken sakta flyga över deras hus, inte ett ljud kunde höras. Deras hus ligger nästan mitt i byn, men dom har skog på nersidan av huset. Det är en kort sträcka som det inte är skog på. Skenet försvann mot Säterhållet.

En annan gång befann sig två fiskare mitt ut på sjön Gäsen. Då hördes en smäll och det kom en flygande mindre kropp med korta vingar. Detta var någon gång på 40-talet. Dom blev rädda och trodde att nu var kriget här. Så dom rodde snabbt iland och cyklade hem. Där satt dom på radion för att få höra på nyheterna. Men inget sades om denna händelse. Ingen annan hade sett detta i byn.

En stormig natt sågs ett stort ljusfenomen flyga över en by. Det var innan byarna fick elström. Fenomenet såg ut att landa i skogen en bit från byn. Några av byns innevånare försökte att lokalisera platsen öfver ljuset, men det var en riktig oväderskväll. Dom fick vänta till dagen efter. Då hittade dom i en skogsglänta en bränd ring. Ingen ingen förstod vad det var. På den tiden hade man små åkerplättar på olika ställen. Vi i VB for till platsen, men idag syns ingenting.

En kväll kommer tre killar åkande på rakstråkan mella Rånäsberget och Torrbo. Strax före en lada ute på en stor öppen åker får dom se ett stort ljussken som ser ut att stå på marken. Dom stannar bilen och tittar, inte ett ljud kunde höras. Ljuset såg ut som en stor brand. Dom far vidare, och dagen efter åker dom dit

och tittar. Inte ett spår syns trots snön. Hade någon gått, eller om någon stått där, så skulle det ha syntts spår i snön.

Den konstigaste historien jag har hört hade först stått i en veckotidning. Den handlade om en man som vid denna tid bodde i en liten stad i mellansverige. Mannen hade i sin ungdom varit ute och åkt skidor när han upplevde något mycket märkligt. Han kommer åkande på sina skidor då han långt fram i spåret får se en underlig farkost som inte liknar något han tidigare sett. Han vaknar sedan till sans av att han åter finns i spåret, men åt fel håll. Hans kläder är i oordning och han känner sig mycket sjuk. På något underligt sätt tar han sig hem, där han blir liggande i hög feber i flera dagar.

Tiden går, han gifter sig och blir äldre. En dag när han damsuger slår TV:n på av sig själv och han får se en skidåkande man. Nu blir han rädd, För han upptäcker, att mannen är han själv. Han ser hur han lyfts in i farkosten. Nästa bild är hur varelser försöker få på honom hans kläder. Där av oordningen. Rösten i TV:n vill honom något, men han springer ut.

Nu skriver han ner allt och lämnar en del av materialet till tidningen som skriver en artikel om fallet. Vi läser det, men det finns inget mer.

En dag har UFO-SVERIGE en UFO-utställning i Borlänge och där är mycket folk och intresset är stort. Plötsligt börjar en man cirkla kring oss, han tittar på oss och till slut frågar han om vi verkligen tror på UFO? Det är klart vi gör men vi vet inte vad det är säger vi. Då börjar han berätta om just denna händelse. Han sa att han skulle berätta om detta en sista gång. Det var som vi misstänkt att mannen då hade arbetat i Ludvika. Vi har varken före eller efter detta hört av mannen. Men han sa att tiden skulle visa att det var sant, det han berättat.

En annan historia som berättats för oss hände någon gång på 70-talet. En bussförare kom åkande mellan Söderbärke och Fagersta. Alldeles före Högbyn får han se hur ett föremål kommer dalande ner mot vägen. Han får bromsa för att inte köra på det. Då ställer sig föremålet på högkant och drar med en fruktansvärd hastighet bort. Den personen som såg detta var känd för att vara mycket tvär och vresig. Han skrev aldrig ner detta. Men han berättade i alla fall om detta. För hans del spelade det ingen roll vad vi trodde. Han visste vad han hade sett.

Alla dessa händelser är ju skrönor. Vi har inga rapporter, utan endast deras egna berättelser. Men är dom mindre värda för det? Vi kan inte kontrollera fakta, har inga data. Men personerna är trovärdiga, och dom har inget behov av att övertyga dig och mig.

Gudrun

ASTRONOMI.

MERKURIUS: Syns bäst i skymningen i mitten av mars vid horisonten mot väster.

VENUS: I södra Sverige kan man se den i början av januari. Den är då ljusstark och ligger lågt i sydsydväst.

MARS: Från södra Sverige kan man se Mars hela året. Den står sydligt och rör snabbt.

JUPITER: Den går upp under årets första månader i ostsydost kring midnatt.

SATURNUS: Är synlig hela nätterna. Står högt i öster till sydost i februari.

FÖRMÖRKELSER: Det blir 2 sol-och 2 månförmörkelser. 8-9 april ses solförmörkelsen endast från södra och östra Stilla havet. 24 april passerar månen genom jordens halvskugga. syns Syns inte från Sverige. 3 oktober inträffar en ringformad solförmörkelse. Här i Sverige kan vi se månen skymma en del av solen. 17 oktober passerar en del av månen genom jordens helskugga. Förmörkelsens syns från länderna kring Stilla havet.

STJÄRNFALL:

Kvadrantiderna: Efter midnätterna kring den 3-4 jan.kommer stjärnfall från Björnvaktaren.

Perseiderna: 11-12 augusti stjärnfall från stjärnbilden Perseus.

Ju mer diffus och vag i konturerna en vetenskapsgren är, desto lättare är det också att producera "humlor som inte kan flyga" teorier som varken går att bevisa eller att motbevisa.

IRAN HAR TALRIKA RAPPORTER.

Teheran - Talrika UFO-iakttagelser är för närvarande rapporterade över Iran. Fantasifulla teckningar av rymdvarelseers rymdskepp har prytt framsidan på nyhetstidningarna, medan televisionen visade en gnistrande vit skiva som sades vara filmad över Teheran. Fox nyheter visade bilder som visade sig vara klassiskt skivformade, röra sig över ett stadsområde.

Irans framkallande av kärnvapen och UFOs tar nästan alltid en intressant utveckling. Många UFOs sänder ut gröna, röda, blåa och purpur strålar sedda över norra delen av Tabriz och Ardebil och Kaspiska havet.

Nyhetstidningar och förmedlingar rapporterade folkrusning ute på gatorna i 8 städer för att få se ett lysande utomjordiskt ljus gå in och ut ur molnen.

Ur UFO JOURNAL Juni 2004.

FÖREMÅL ÖVER MEXIKO,

TIJUANA - Iakttagaren var på väg hem med flyg från San Marcus över Tijuana den 26 april 2004 vid 8.50 tiden på kvällen, då han fick se ett blinkande ljus genom flygplans-fönstret. Föremålet sjönk ner och sedan snabbt till höger och sedan upp igen enligt vittnet.

Jag såg detta ljus omkring 15 minuter då mitt plan passerade längsmed stjärnorna. Föremålet verkade att gå tillsammans med planet. Plötsligt blixtrade det till i blått, sen orange och sjönk sen rakt ner mycket snabbt och försvann.

Ur UFO JOURNAL juni 2004.

"Kroppen består av inälvor och utälvor. Inälvor är till exempel märgen, benen och mjälten. Utälvorna är ofta mer synliga och de kan bytas ut om det behövs. Särskilt på tanter."

Ur: "Gamla tanter lägger inte ägg",
av Mark Levengood och Unni Lindell

VIDAR, 8 ÅR

ARIZONA FÖREMÅL KASTADE GNISTOR.

SUPERIOR - En man var åkande österut på huvudväg 60 i lantliga Arizona den 28 april 2004 vid niotiden på kvällen, och fick då se ett föremål norr om vägen, just utanför Gold Canyon.

Han rapporterar: Först trodde jag det var enstaka gnistor från fyrverkeripjäser men sen uppmärksammade jag, att där fanns jämna rymdroterande ljus och sen försvann det ur min åsyn. Jag ringde min fru och hon trodde jag var tokig.

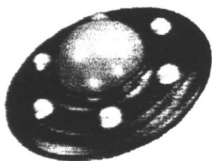
Omkring 15 minuter senare såg jag samma farkost så jag började instämma vid Gonzales Pass på södra sidan av huvudväg 60.

Den gången var det lägre under natthimlen, och jag var skiträdd. Det visade sig återigen som enstaka gnistor från fyrverkeripjäser, men det var förvisso en farkost av samma sort och gnistorna var ljusa. Ljuset lyste inte upp skyn, det verkade som om de var löpande eller rinnade ljus.

Detta område är välbekant för militära jaktflygplans övningsflygningar. Jag undrar om regeringen testat nya flygplan eller om det var någonting annat.

Tack till Peter Davenport.

Ur UFO JOURNAL juni -04.

PENNSYLVANIA SKIVOR (TRISSOR).

FORD CITY - Den 9 april 2004 omkr. 9.15 på kvällen satt ett gift par och slappnade av i ett varmt badkar utomhus och tittade på stjärnorna när maken sa: "Titta på detta som kommer"!

De observerade 2 skivformade föremål som liknade 2 plattor eller tefat stående på ända. De var på mycket hög höjd och förflyttade sig i hög hastighet från öst till väst, som om de tävlade med varandra.

Vittnet rapporterar: Den ena var en liten bit bakom den andra och de passerade direkt över oss, och luckan mellan dem minskade och de var sida vid sida. Aldrig har jag sett någonting färdas i sådan hög hastighet och på omkring samma höjd som ett kommersiellt jetplan. Himlen var klar och full av stjärnor. Föremålen var orangefärgade utan blinkande ljus, men var inte upplysta, inte verkligt ljus, utan liksom glödande.

Tack till Peter Davenport. Ur UFOJOURNAL -04.

LJUS I VIRGINIA SKOGAR,

MIDLOTHIAN - Ögonvittnet gick den 18 nov.2003 upp vid midnatt för att öppna dörren för sin svärmor när han såg någonting konstigt röra sig i skogen.

Han berättar: Mitt hus ligger högt upp på en kulle och från min våning kan du se skogar långt bort. Jag observerade att någonting med blått,rött och vitt ljus liksom undersökte skogsskogen.

"Detta är det enda ord eller sätt.. jag kan använda för att beskriva hur det rörde sig. Avståndet var omkring 5-10 miles från mitt hus,det svävade över skogsområdet,antingen cirklande eller gående fram och tillbaka.

När det rörde sig i västlig riktning syntes det röda och blå ljuset. När det sedan rörde sig tillbaka österut sken ett klart vitt ljus nedåt,som om det undersökte någonting. Jag grep tag i min svärmor och vi gick båda ner på marken för att titta.

Vi iakttog det omkring 10 minuter och noterade ett fast rödfärgat klot rörande sig västerut genom skogarna. Ett annat föremål var vitt och cigarrformat. Båda föremålen försvann sedan ur min åsyn. Det var kusligt och underligt.

Tack till Peter Davenport.UFOcenter.

Ur UFO JOURNAL, jan-04.

VI GRATULERAR: Ingrid Pettersson Limbo 7 79021 Bjursås och Christina Kvarning Eskadervägen 48 18358 Täby.

De hade alla rätt på frågorna i "Top 13" i föregående nummer av UFO-NYTT. Trisslotter kommer på posten. God tur!!

Den rätta lösningen var 1 N, 2 N, 3J, 4J, 5J, 6N, 7J, 8N, 9N, 10J, 11N, 12J, 13J.

- Hovmästaren! Soppan är ju iskall!
- Hur kan ni påstå det?
- Jo, flugan åker ju skridskor!

G Backman, Örebro

På spåret av 8 000 års skomode

ARKEOLOGI Liksom kläderna präglas våra skor av modet. Vi använder skorna till att uttrycka vår personliga stil. Nu visar undersökningar av en samling gamla nordamerikanska skor att modet satte sin prägel på skodon redan för 8 000 år sedan.

Skorna hittades för över 40 år sedan av en amatörarkeolog på en avskräddeshög i en grotta i det nuvarande Missouri i USA. Först nyligen har de totalt 35 sandalerna daterats med hjälp av kol 14-metoden. Undersökningen visade att den nyaste skon var cirka 1 100 år gammal, medan den äldsta hade cirka 8 000 år bakom sig.

Trots sin höga ålder liknar den äldsta skon intill förväxling de hemgjorda sandaler man än i dag kan köpa på marknader i Mexiko.

På det hela taget kan man glömma allt om att de infödda nordamerikanerna har gått med mockasiner sedan tidernas begynnelse. Bara de två yngsta skorna är mockasi-

ner gjorda av ihopsytt läder. De flesta skor har gjorts av fibre från en yuccaväxt. En del är enkelt utformade, medan växtfibrerna i andra är flätade på ett konstnärligt sätt till remmar, hälar och sulor. Det är fråga om första klassens hantverk. Uppmärksamheten av att lusten att pryda sig är 8 000 år gammal är överraskande, eftersom andra personliga prydnadsföremål, till exempel smycken, dök upp först 3 000–4 000 år senare.

Dateringen av de gamla sandalerna är ett av de första bevisen för att människan var modemedveten redan för 8 000 år sedan.

År 2900 f Kr

Ca år 6000 f Kr

Ca år 1000

Ca år 900

År 2500 f Kr

År 2900 f Kr

År 3400 f Kr

Fågelfrö!

En liten pojke gick runt i zooaffären och tittade. Till slut gick han fram till disken:
– Vad vill du ha?

VILKET UFO!

Det är en liten, svart, klotterliknande föremål som Teissier har hittat.

och aluminium, väger 250 kilo och har en upphastighet på 50 kilometer i timmen.

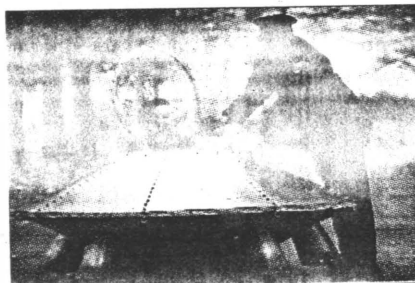

Foto: A. PICTURES

Torka gjorde oss till riktiga människor

Vi har utvecklats i takt med klimatbyten

PALEONTOLOGI Människans utveckling är enligt nya studier nära knuten till förändringar av klimatet.

Forskarna har alltid vetat att det måste finnas ett samband mellan evolution och klimat. Klimatförändringar bjuder på nya livsvillkor och banar därvid vägen för nya arter. Hittills har forskarna dock inte kunnat presentera någon teori, eftersom deras kunskap om klimatet i Afrika, där de första människorna levde, hittills har varit mycket begränsad. Nu har borrhål i havsbotten utanför Afrikas kust emellertid avslöjat stora mängder stoft, som har blåst till havs från Afrika under loppet av de senaste fem miljoner åren.

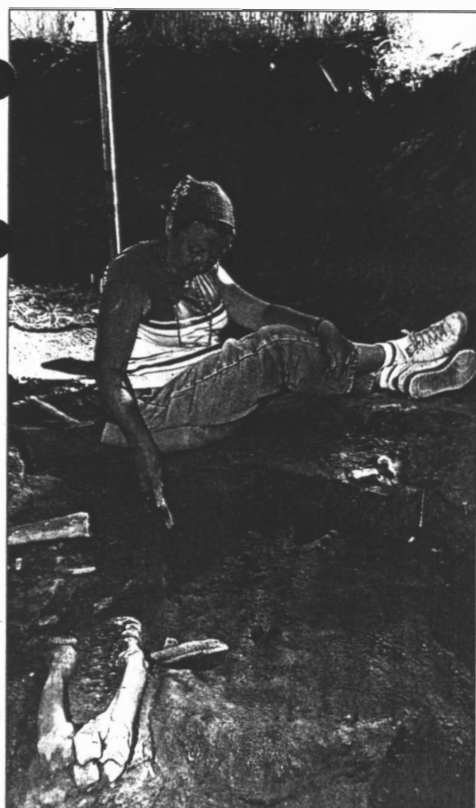
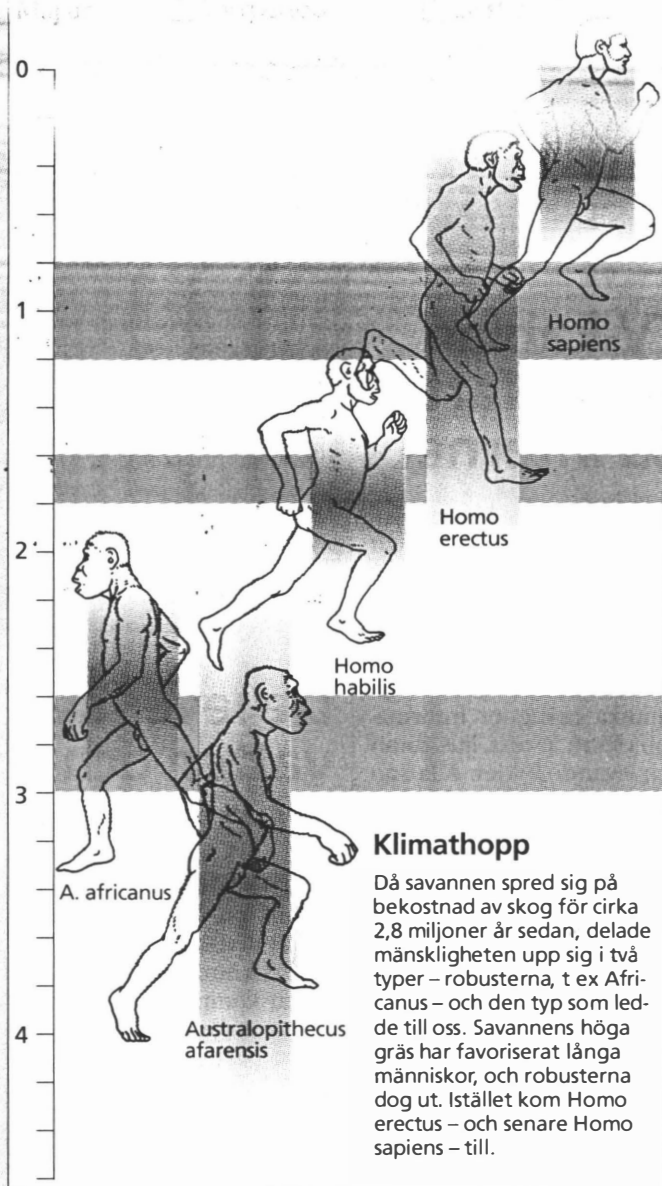
Mängden stoft som blåser till havs är beroende av nederbörden på land. Samtidigt ändras stoftet kemi efter vilken vegetation som

finns på land. Genom att analysera stoftlagren kan forskarna därför se om Afrika har varit täckt av vått skogsland eller torrt stäppland.

Afrikas klimat förändrades för 2,8, 1,7 och 1 miljoner år sedan. Då blev klimatet torrt och ganska kallt.

Det stämmer med de tre viktiga perioderna i människans utveckling: för cirka 2,8 miljoner år sedan klövs människolinjen i den gren som ledde till utvecklingen av den moderna människan och en annan gren av robusta typer, som senare dog ut. För 1,7 miljoner år sedan började utvecklingen av Homo erectus – förfäder till den moderna människan. För en miljon år sedan utvidgade Homo erectus sitt herradöme till Nordafrika, Europa och Asien.

Människan har uppenbarligen utvecklats till nya former som spridit sig, när savannen vunnit terräng.

Varför är arkeologiska fynd täckta av flera meter jord

? Varför är det ofta i samband med stora grävarbeten som man gör arkeologiska fynd?

! Det beror på fyndets karaktär och dess historiska period. Huvudorsaken är dock, att jordens yta förändras allt eftersom tiden går.

Arkeologer företar ofta utgrävningar av gamla gravplatser eftersom man hoppas hitta saker som i många äldre kulturer lades i graven tillsammans med den döde.

Människan har också ett finger med i spelet när det gäller rester av byggnader som täckts med ett lager av sten, grus och jord, som sedan bebyggs. Ett exempel var fyndet av källarväggar

Jordlager över arkeologiska fynd kan vara orsakade av både människan och naturen.

från en gammal borg under slottet Louvren i Paris.

Andra fynd görs i områden där det har skett en naturkatastrof, som vulkanutbrott, jordskred eller en översvämning. Staden Pompeji söder om Neapel blev helt täckt av ett lager aska efter vulkanen Vesuvius utbrott. Man kan också hitta gamla bebyggelser som täckts av flera lager sammanpressad sand till följd av sandras eller jordskred.

Vill man gå ännu längre tillbaka för att hitta spår av våra tidiga förfäder – eller utdöda djurarter – måste man veta mycket om geologi. Sådana fynd är ofta täckta av förstenade lager som uppstått under miljoner år av växlande klimat, av glaciärer, rörelser i jordskorpan, lava och översvämningar.

Alla skrattade åt Stig och han drog sig mer undan
-men jag vet att han inte ljög om det otroliga som hände
honom!

Det flygande tefatet förstörde min sons liv, säger Anna Berggren. Han blev förändrad efter händelsen. Värst var det att ingen trodde på honom. Stig tog mycket illa vid sig när folk sa att han ljög och på sätt och vis drog han sig in bakom sitt eget skal. I en pensionärslägenhet i Helsingborg sitter Anna Berggren och berättar om sin älsklingsson Stig. Dagligen tar hon fram hans foto och hans saker, och dagligen besöker hon hans grav. Stig blev inte äldre än 54 år gammal. Stig dog 1984, men det händer fortfarande att folk kommer fram och frågar efter honom.

Anna berättar om söndagsmorgonen den 21 december 1958. Hon och hennes man Folke satt vid frukostbordet tillsammans med Stig och hans kamrat Hans Gustafsson. Stig var 30 år och Hans 24. De var bästa kompisar både på jobbet och på fritiden. De jobbade i Annas och Folkes mattrengöringsfirma och Hans hyrde ett litet rum hemma hos Berggrens. Pojkarna brukade vara så glada och uppspelta, men den här morgonen var de som förbytta. De satt tysta och verkade skrämde av någonting. De var alldeles vita i ansiktet. "Vad är det som har hänt" frågade jag, men de ville inte tala om vad det var som tyngde dem. Vi tjatade men Stig sa "Ni kommer bara att tro att vi ljuger och så kommer ni att skratta åt oss" Men jag var rädd att det var nåt riktigt farligt så jag thatade och till slut sa Stig: "Lova att ni inte skrattar" – och så avslöjade han vad de varit med om. Det var en märklig berättelse om ett s.k. "flygande tefat", om rymdvarelser m.m...

Av förklarliga skäl trodde de inte på sin son. Det här måste de ha drömt! –Men Stig och Hans höll fast vid sin otroliga historia... och Anna och hennes man blev mer och mer övertygade att sonen och hans vän talade sanning. Stig var en ärlig människa och ljög aldrig. Gång på gång bedyrade han att det var sant!, och till slut insåg vi att han var helt uppriktig...

Vad var det som hände då i Domsten utanför Helsingborg den där råkalla decembernatten 1958?

De båda pojkarnas berättelse var alltför fantastisk för att nån skulle tro dem. De blev utskrattade, hånade och kallade för både det ena och det andra.

Pojkarna förhördes av polisen och försvaret. De fick genomgå hypnos och de intervjuades av tidningar från hela landet. Även utomlands skrevs det om händelsen. Alla försökte avslöja "bluffen", men Stig och Hans lät sig inte rubbas en tum! De stod för allt de berättat.

"Domstensfallet" är utan tvivel ett av de märkligaste fallen i Sverige.

Läs och döm själv!

"Natten mellan den 19 och 20 december 1958 var råkall och disig längs Öresundskusten i Skåne. Ännu hade inte snön kommit på riktigt, men Stig och Hans såg fram emot att få koppla av. Klockan var halv tre på natten och de var på väg hem i Hans skåpbil efter en flickträff i Höganäs. Ungefär halvvägs till Helsingborg, strax före det lilla samhället Domsten var de tvungna att uträtta sina behov. De körde in till sidan och stannade vid en liten tälldunge. När de steg ur bilen såg de ett ljussken från gläntan inne i dungen. Naturligtvis undrade de vad som pågick mitt i natten, - var det nån militärövning av nåt slag?. De gick fram till gläntan och fick se en syn som fick dem fullständigt att tappa hakan. Därefter hamnade de i en mardröm utan like.

Om de vid det här laget hade vetat vilka konsekvenser det här skulle få för deras liv hade de förmodligen lagt benen på ryggen och försvunnit från platsen.

Stig berättar: När vi nådde fram till gläntan fick vi se nåt som liknade en rymdfarkost. Den var ca 5 meter i diameter, som en jättelik diskusskiva, och den vilade på tre ben som var ca 1 meter höga. Föremålet utstrålade ett märkligt vitt ljussken, som ljuset från en kvartslampa ungefär, men trots att ljuset var så intensivt kände vi ingen värme från det och det var inte heller bländande.

Pojkarna tvärstannade och drog efter andan, men nyfikenheten tog överhanden och de gick närmare föremålet och ställde sig vid en "camping förbjuden"-skylt som satt en bit in i gläntan. "När jag kom dit blev jag Iskall. Mellan mig och ljusskenet irrade några underliga varelser omkring. De rörde sig fram och tillbaka, helt planlöst! Figurerna var ca 130 cm höga, och de var banari eller kägelformade och blyertsgrå till färgen. Det är svårt att beskriva hur de såg ut eftersom de helt saknade mänskliga drag. Jag blev naturligtvis livrädd och vände om för att springa därifrån men i samma ögonblick kände jag mig kopplad till armar o ben. Greppet kring armen var inte som från en hand utan det var som om de höll fast i hela underarmen samtidigt. Jag försökte göra mig fri och kom loss med ena armen, men det verkade som om varelserna sekundsnabbt parerade mina rörelser. Samtidigt som jag kämpade mot figurerna kom det en lukt mot mig. Det luktade sumpmark eller nåt träskliknande. Under striden kunde jag se att Hasse också var angripen av varelserna. Han var närmare ljusskenet än jag och han fäktade vilt med armarna. Efter ca 2 minuters kamp lyckades Stig ta sig loss och chockad sprang han tillbaka till bilen. Han kastade sig på signalhornet och försökte starta bilen utan att lyckas. Motorn var helt död. Hans fortsatte sin kamp med varelserna. Han höll bägge händerna kring järnstolpen och kroppen hängde rakt ut i luften. Det verkade som om varelserna drog honom i benen och försökte få honom med sig. Plötsligt släppte de och han föll handlöst till marken. Varelserna försvann in under ljusskenet och i samma ögonblick lyfte föremålet. Det hördes ett surrande ljud. Egentligen är det fel att säga att det hördes, det var snarare så att det höga och tunna ljudet kändes i kroppen. Farkosten försvann ut över Sundet och det hela gick mycket snabbt, ca 5-6 sekunder,, Hans kom tillbaka till bilen och sjönk helt utmattad ner i sätet. De såg på varandra och skakade i hela kroppen. I ca en kvart satt de alldeles tysta och handlingsförlamade i bilen. När "förflamningen" släppt beslöt de sig för att köra hem. Nu startade bilmotorn utan minsta problem. På hemvägen kunde ingen av dem hålla tillbaka tårarna... De bestämde sig för att inte berätta för någon om sin upplevelse. Stig sov knappt en blund under julhelgen, han förföljdes av mardrömmar och dagarna igenom grubblade han över den otroliga händelsen. Hans hade det lika dant och ingen av dem visste vad de skulle göra. De var absolut säkra på att händelsen verkligen hade utspelat sig, - och att de borde berätta om den!

Den 29 december ringde Stig till Helsingborgs Dagblads redaktion och berättade alltihop. Två dagar senare fanns en stort uppslagen artikel om "tefatet" i Domsten på tidningens förstasida. Det blev sensation och de två pojkarna blev jagade av tidningar från hela landet. Deras berättelse möttes av stor skepsis, och hemma i Helsingborg ruskade folk på huvudena åt de två "galningarna". För att bevisa att de inte var galna gick de till en läkare och lät sig undersökas. Läkaren Ingeborg Kjellin skrev ut intyg att "båda äro i normalt förstånd och deras upplevelser är ej uppdiiktade" Efter ytterligare en tid genomgick pojkarna en ny undersökning, denna gång under hypnos. Efter den undersökningen skrev de båda läkarna Essen och Hellsten att "pojkarna är mycket nyktert inställda och det framgår med all önskvärd tydlighet att de varit med om det som de skildrade. Det står utom all tvivel att de råkat in i ett

kraftfält av oerhörd styrka". Tidningsskriverierna var många. De stora amerikanska UFO-organisationerna började intressera sig för händelsen. Även de svenska myndigheterna började utreda fallet. Stig och Hans utsattes för ett tolv timmar långt förhör av personal från militären, däribland en psykolog och polisen. Efter det förhöret kom en rapport från försvarsstaben där man skrev att förhöret hade visat att de hade talat osanning. – Men så är inte fallet!

Inte någonstans i protokollen framgår det att Stig och Hans ljuger.

Både Stig och Hans fick det svårt med "tefatshändelsen". De kände sig utskrattade och förföljda och fick en del sociala problem. Hans förolyckades på sextioalet och Stig dog i lunginflammation 1984.

Bland de utredningar som gjordes efter fallet, så framkom det att på kvällen den aktuella kvällen iakttogs två lysande klot på himlen norr om Helsingborg, och samma kväll var det svåra störningar på TV-nätet i området. Träsklukten som Stig beskrev kan mycket väl ha varit lukten av ozon som bildas vid elektriska urladdningar. Några dagar efteråt hade en kvinna i Danmark en mycket snarlik upplevelse. Hon hade också sett farkosten och blivit så uppskakad av händelsen att hon legat sjuk i flera dagar.

I övrigt kan vi bara spekulera....

Den vänliga herrn såg hur en liten pojke förgaves försökte sträcka sig upp för att nå ringklockan på dörren.

-Jag ska hjälpa dig, sade han och tryckte på ringklockan.

Pojken gav honom ett uppskattande ögonkast och utbrast:

- Gör det en gång till, så springer vi sen!

Mystisk grav låg dold under palatsstad

ARKEOLOGI Det krävdes sju män för att ta bort den massiva stendörren till en underjordisk gravkammare, som arkeologer just har hittat i Oaxaca, Mexico. Den 1500 år gamla graven låg dold under ruinerna av en liten palatsstad, som beboddes av zapotekerna. Detta folk levde samtidigt som mayaindianerna och hade

sin huvudstad och sitt ceremoniella centrum på berget Monte Albán i Oaxaca. Deras storhetstid varade från 250–700 e Kr.

Den underjordiska graven innehåller kvarlevorna av tre människor, varav den ena sitter upprest och pryds av en grön stenpärla, vilket tyder på att vederbörande var en person med hög status. De tre personerna fick med sig 25 lerkärl i graven, och utanför gravkammarens dörr hittade arkeologerna elva andra förvaringskärl och sex lösa tänder, som behandlats av då-

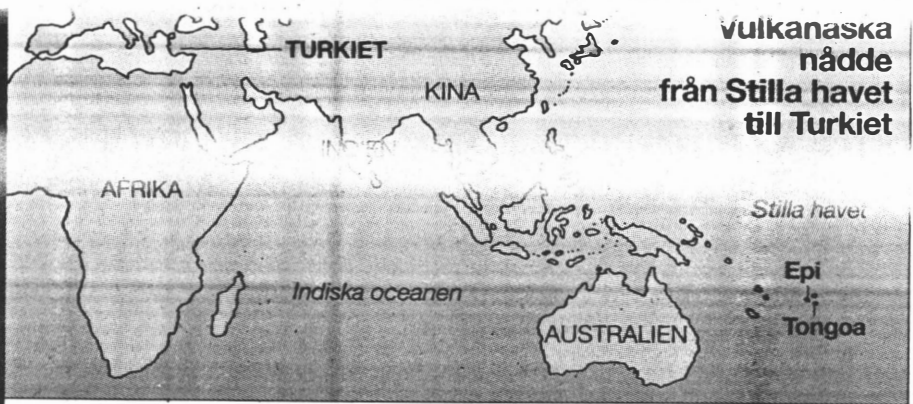
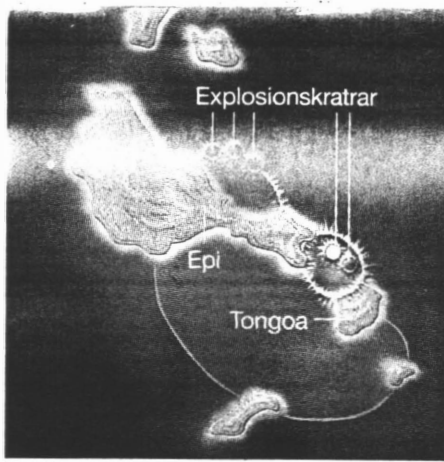
tidens tandläkare: man hade borrarat i alla tänderna och satt i plomber.

Konstigt nog var gravkammaren inte i bruk under hela den tid som zapotekerna bodde i palatsstaden. Långt innan de sista invånarna flyttade från staden förseglades gravkammaren och gömdes under ett golv, så att det inte längre fanns några spår av den underjordiska kammaren. På så sätt överlevde graven de ombyggnader av palatset som skedde efter stängningen av kammaren.

Bakom stendörren fann man offergåvor, bland annat utskurna stenar, pilspetsar och keramikhuvuden.

Utbrottet delade Kuwae i två öar, Epi och Tonga. Eldskenet kunde ses i Konstantinopel, nu Istanbul, och var orsak till att staden gav sig till osmanerna.

Enormt vulkanutbrott • Oskakade hela världen

Eldsken från Stilla havet var orsak till Konstantinopels fall

Geologi: Ett gigantiskt vulkanutbrott på en ö 2000 kilometer utanför Australien fick år 1453 konsekvenser för klimatet över hela världen och för historien i delar av den. Utbrottet hade samma styrka som två miljoner Hiroshimabomber, och det medförde att vulkanens

hemö, Kuwae, delades i två mindre öar, nämligen Tongoa och Epi i nuvarande Vanuatu.

Klimatologen Kevin Pang vid Jet Propulsion Laboratory i Californien kom världens största vulkanutbrott på spåren, när han fann att historiska redogörelser berättade om

osedvanligt dåliga skördar över hela jorden åren 1453 och 1454. Under samma period hämmades träden i sin växt, vilket kan avläsas i deras årsringar. Dessutom har borrhävar från både Grönland och Antarktis visat att stora mängder vulkanisk aska avlagrats i

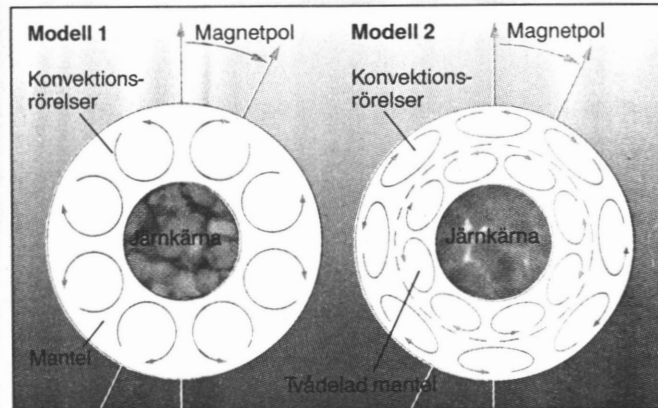
isen under denna tid. Utbrottet slungade stofmoln långt bort, och enligt Pang är detta orsaken till att Konstantinopel föll just den 29 maj 1453. Kort tid efter det att osmanerna på våren 1453 hade omringat staden, nuvarande Istanbul i Turkiet, började ett våldsamt oväder med hagelstormar och en tjock dimma, som lade sig som ett täcke över staden. Natten till den 22 maj blev det månförmörkelse, och fyra dagar senare syntes ett rött eldsken över kupolen på Hagia Sofiakyrkan. Allt detta sågs som dåliga varsel, och kort därefter kapitulerade staden till osmanerna. □

Därför flyttar nordpolen på sig ännu

Den yttersta delen av jorden, manteln, är delad i två lager. Den konklusionen drar italienska forskare efter omfattande beräkningar, som samtidigt förklarar hur jordens magnetpoler flyttar sig.

I nästan 30 år har man vetat att kontinenterna långsamt driver runt på jordytan, men först nu har man blivit säkra på att de magnetiska nord- och sydpolerna rör sig. Kontinenternas drift beror på så kallade konvektionsrörelser i manteln. Konvektionsrörelser ser vi i vardagslag i en gryta full med kokande vatten. De är cirkelformade strömmar av värme och vätska eller gas.

I jordens mantel beror konvektionsrörelserna på att jordens järnkärna avger värme. Denna värme förs tillsammans med stenmaterial mot

Materialet i jordmanteln rör sig i cirkelformiga konvektionsrörelser. Bara om dessa rörelser sker i två skikt kan de förklara hur de magnetiska polerna vandrar.

ytan. Det går otroligt långsamt och en cirkelrörelse kan ta 100 miljoner år.

Jordens magnetism beror på järnkärnan, så när manteln flyttar sig i förhållande till kärnan, flyttar sig de magnetiska polerna också. I järnhaltiga berg kan man se hur polvandringen skett. De italienska forskarna R. Sabadini och D. A. Yuen, ställde upp två modeller för att förklara pol-

vandringen. Den ena förutsatte att konvektionsrörelser sker i två lager, den andra att de sker samtidigt.

De två modellerna har räknats igenom i en superdator. Det visar sig att modellen med en konvektionsrörelse medför för snabb polvandring. Där emot stämmer modellen med de två skilda konvektionslagren med de observerade polvandringshastigheterna. □

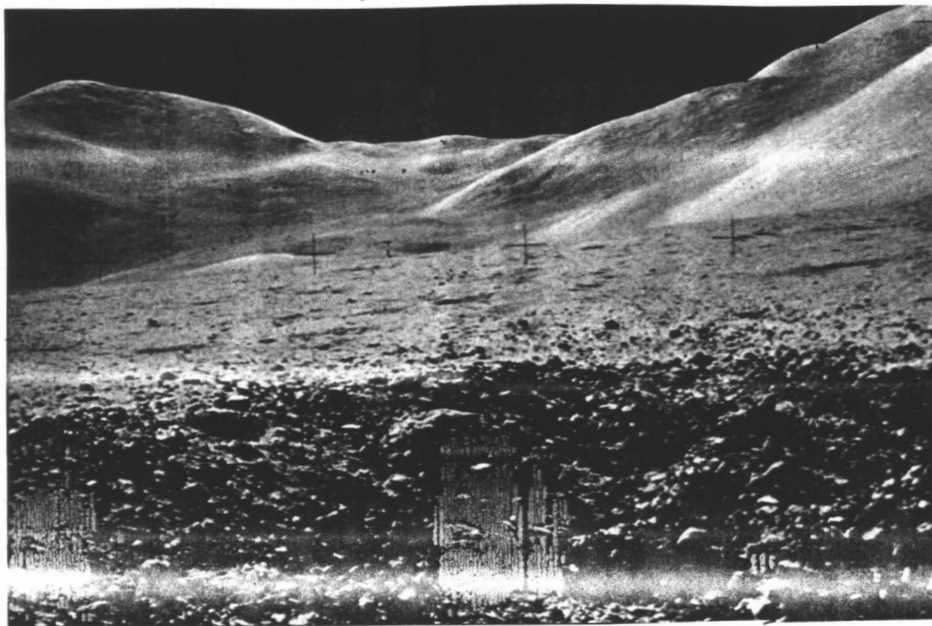
"FILER'S FILES maj 2004

LJUS RUNT BIL I NEW JERSEY

22 Mars 2004 kl 20 på kvällen kom 2 vänner körande på en bakväg nära Hopewell när de upptäckte en formation av 4 ljus, med dom tre nedersta diagonalt till höger. Toppljuset lyste obetydligt till vänster. Vittnet rapporterade; Vi tittade på formationen under en minut och toppljuset började röra sig, ljuset passerade över bilen från höger till vänster. En gång såg vi de tre ljusen, och toppljuset rörde sig lite till höger och flög rakt upp och försvann in i molnen. Efter en stunds körning chockades vi av att finna ett antal blinkande ljus runt bilen. En stund senare försvann föremålet och vi noterade att vi skuggades av en mystisk bil, bilens strålkastare var så skarpt att det orsakade min vän och mej en begynnande huvudvärk. När vi saktade ner för att låta den andra bilen passera, så stannade den bakom oss. Hela händelsen varade i 10 min.

TENNESSEE, FLUORESCERANDE SKIVA

Johnson County-Mufons Kim Shaffer skriver" Den 3 april 2004. Jag mottog ett samtal från en gentleman som var mycket förvånad över ett flygande objekt han och andra vittnen såg kl 17,30 en fluorescerande ljus boll högt i skyn. Det var ett flygplan i trakten som lämnade kondensslinga, under det observerade jag ett föremål som stod stilla och höll sig horisontalt och det hade hög position. När planet passerade, svängde föremålet sakta vertikalthögre upp i molnen och försvann utom synhåll. Vittnena var orubbliga att det här var ett fast objekt. Jag kontaktade det lokala flygvapnet och frågade om det hade varit några piloter som rapporterat något oregelbundet

NEW JERSEY ORANGE LJUS

Det 32-åriga vittnet passerade över Driscollbron, Trädgården och Parkvägen den 5 april 2004 kl 11,45 på kvällen när han upptäckte en orangefärgad ljus himlakropp.

Föremålet lutade till vänster och fortsatte att öka farten upp i en hög molnnivå och försvann utom sikte snabbt.

MINNESOTATRIANGEL MAJ 2004

Ett vittne rapporterar. Natten till den 24 mars blev min fästmö och hennes dotter och jag själv vittne till ett triangelformat flygande föremål i nordost. Det passerade direkt över vårt fordon som vi körde rakt söderut kl 21,00.

Vi såg det tidigt komma emot oss flera miles bort. Jag sa till min fästmö: "titta där är ett UFO" på skämt först, därför att vi är båda "Rymdtittare".

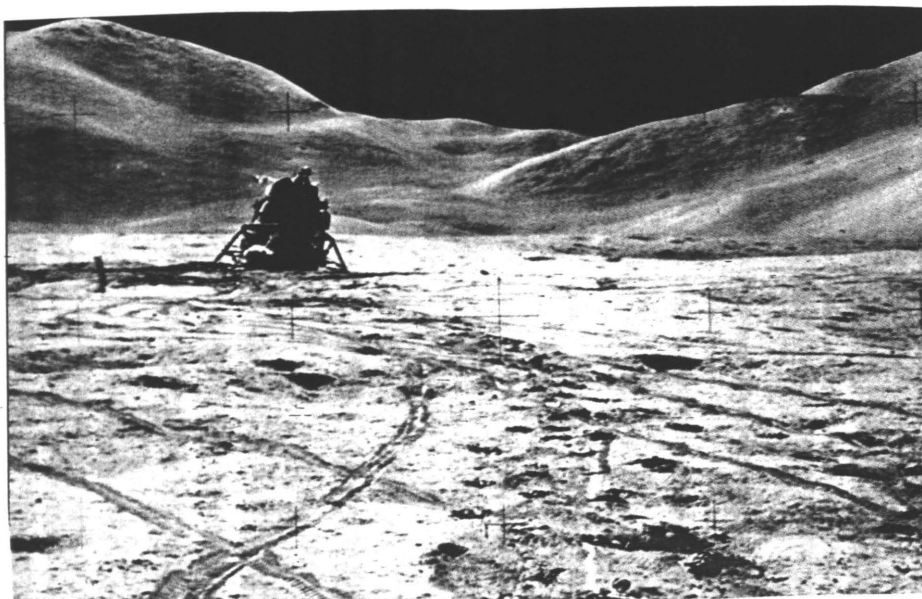
Jag sade detta därför att jag är inte van att se flygplan med blått och grönt ljus. Där fanns blåljus synliga från undersidan av föremålet. Det ar 2 vita och blå och ett grönt som dominerade. Det fanns 3 gul/vita ljus omkring 1/3 så ljust som det gröna och blå ljuset. Också ett svagt matt rött ljus.

Det röda ljuset var på framkanten av triangeln spets. 2/3 av avståndet till bakkdelen av triangeln var grönt och blått ljus nära kanterna.

Som det kom närmare och sen rakt över oss det var mycket klart väder och det här var inte en helikopter. Den flög på 400 meters höjd och det var inget ljud.

Det verkade att inte gå fortare än 100 km i timmen.

Det var över ett villaområde och straxt hade stannat. Vi stannade också och tittade i flera minuter och såg och såg en helikopter flya mot nordvest och syntes flyga mot det här föremålet. Det var också en annan helikopter som flög norrut. Det var väldigt lätt att höra att det var en helikopter. Som triangeln flög 5 miles om oss, det svängde över mot nordvest. Jag är en f.d. flygare inom Air Force och jag känner till flygvapnet men det här är 1:a gången jag har blivit förbryllad.

DET OFÖRKLARLIGA

Jag hörde ett frasande ljud från farkosten över sjön

I de allra flesta fall finns en naturlig förklaring till "flygande tefat". Men de senaste åren har minst fyra rapporter om UFO:n kommit in till svenska myndigheter. Och ingen kan säga vad det är frågan om.

AV PECKA GUSTAVSSON FOTO: SCANPIX, AFTONBLADET BILD

Många UFO-rapporter kommer från Gällivaretrakten. De flesta går att förklara, men inte det märkliga ljus som iakttogs på himlen för drygt ett år sedan.

Det måste ha varit ett UFO

■■■ I början av oktober förra året var tre älgjägare på väg hem från sitt pass. De körde i mörkret från jakten i Tjautjjas och befann sig några mil norr om Gällivare, då plötsligt en av de tre fick syn på ett skarpt, oformligt ljussken på himlen ovanför dem. De bedömde att ljusskenet kom cirka två kilometer ifrån dem och härrörde från ett väldigt stort föremål.

Bilens förare hann aldrig stanna innan det okända föremålet försvunnit, men en av älgjägarna slängde upp sin kamera och hann få en bild på det okända skenet.

Fallet är under utredning och än har inte bilden eller någon rapport från det inträffade publicerats, men det påminner mycket om vad som hände i samma område, på en vecka när, ett år tidigare...

Natten mot söndagen den 12 oktober 2003 befann sig Mats Josefsson i en stuga i byn Moskojärvi fyra mil norr om Gällivare. Han berättade i Norrländska Socialdemokraten (NSD):

– Jag hörde ett frasande ljud, ungefär som när tåget kör förbi på vintern och så såg jag ett föremål eller en farkost som

stannat upp över sjön. Det var rött och vitt och hade ringar runt sig. I gott och väl fem minuter stod det stilla och sedan for det i väg med en enorm fart.

Roger Johansson blev också vittne till den oförklarliga händelsen. Han rusade in efter sin mobiltelefon som har inbyggd kamera. Med den fotograferade han föremålet.

– Föremålet var kanske 200 meter upp i luften och där vobblade det i fem minuter, berättade Roger Johansson, och sedan for det i väg i en fart som var enorm. Det måste ha varit ett UFO, det är jag

hundraprocentigt säker på! UFO-experten och vetenskapsmän har undersökt fenomenet, men inte kommit fram till någon lösning. Det frasande ljudet talar emot att det handlade om ett flygplan, den enorma farten utesluter att det var en vetenskaplig ballong och inte heller tror man att det var en satellit solpaneler som reflekterade solljuset.

Logiskt sett bör det finnas en naturligt orsak till himlafenomenet, men oförklarliga ljussken har tidigare setts över Gällivare med dess glesbebyggda omgivning. □

Filmen visar två okända flygande klot

■■■ På eftermiddagen den 23 augusti 1997 lyckades en privatperson i Vänersborg av en slump filma flera okända föremål i dagsljus.

Filmen var så sensationell att den sändes till den amerikanska UFO-organisationen MUFON i Atlanta, som dock inte kunde utreda fallet.

Filmen följer ett trafikflygplan när plötsligt ett klotformat föremål flyger in i bilden. Föremålet stiger brant uppåt med hög hastighet medan kameran följer det. Plötsligt uppenbarar sig ett klot till som flyger i fatt det första. Därefter utför de några manövrer, tonar ut och försvinner.

Försvarsstaben upplyste att inga militära flygplan befann sig i det aktuella luftrummet vid det tillfället. Inget uppseendeväckande hade setts på radarn heller.

Det inträffade är oförklarligt, trots att försvaret och UFO-Sverige lagt ner stor möda på att hitta en naturlig förklaring. □

Militären hade ingen förklaring

■■■ Lördagen den 17 januari 2004 var det helt vindstilla i byn Holmträsk utanför Kalix i Norrbotten. Himlen var klarblå och termometern visade på minus 22 grader. Solen gick upp 20 minuter över nio medan makarna Stefan och Leila Scott var ute för att skotta snö.

Vid tiotiden upptäckte Leila att "det kom något konstigt flygande" och bäge stannade upp i sitt arbete, förbluffade över det oförklarliga som utspelades framför dem.

Ett långsmalt, aluminiumglänsande föremål kom flygande från sydväst. Det rörde sig 20 grader över horisonten och på cirka 300 meters avstånd. Bäge två uppskattade

längden till sex meter och tjockleken mellan en och två meter. Den såg ut som en raket med små vingar bak och spetsig nos. Och den var helt tyst.

Stefan hämtade sin kikare och upptäckte även vingar fram på farkosten. Han tyckte sig också se flammor ur bakdelen, men det fanns absolut inget fönster på farkosten. Stefan tyckte den lät som en mikrovågsugn.

I sin rapport skrev bäge makarna att det tog föremålet cirka två minuter att passera dem. Från grannhusen var det tyst, det var lördag morgon, kallt och ingen var utomhus.

Efter en artikel om det inträffade i NSD två dagar senare, kopplades de militära myn-

digheterna in. Det lät som en kränkning av svenskt luftrum, men misstanken om att det skulle röra sig om ett ultralätt enmansflygplan, tillbakavisades av makarna Scott; det fanns ingen kabin på farkosten. Något radareko hade inte registrerats denna morgon, varför makarnas vittnesmål om att farkosten gick väldigt lågt, stämde väl.

Det som makarna Scott såg gick alldeles för långsamt för att vara en kryssningsrobot. Och en rundringning bland modell- och privatflygare i distriktet kunde inte skingra mystiken.

Det som makarna Scott såg den 17 januari förra året är oförklarligt. □

Säkerhetspolisens rapport är hemligstämplad

■■■ Redan 1991 inträffade en parallell UFO-observation till den ovan nämnda utanför Kalix. Den 25 augusti, strax efter klockan sju, såg tre personer i byn Håknäs söder om Umeå ett cylinderformat "rör" röra sig långsamt över himlen. Föremålet var vitt, spetsigt framtill och tvärt avhugget bak, där det också var svart.

De tre trodde först att det var ett flygplan, men det fanns inga vingar, inga fönster, ingenting. Egentligen skulle det inte kunna glida fram över himlen med ett svagt mullrande läte. I 30 sekunder såg de föremålet innan

det försvann i nordväst bakom några små moln.

Underrättelse- och säkerhetsavdelningen vid I20 i Umeå satte i gång en utredning av händelsen och det resulterade i en sex sidor lång rapport, som hemligstämplades "för att skydda rikets säkerhet".

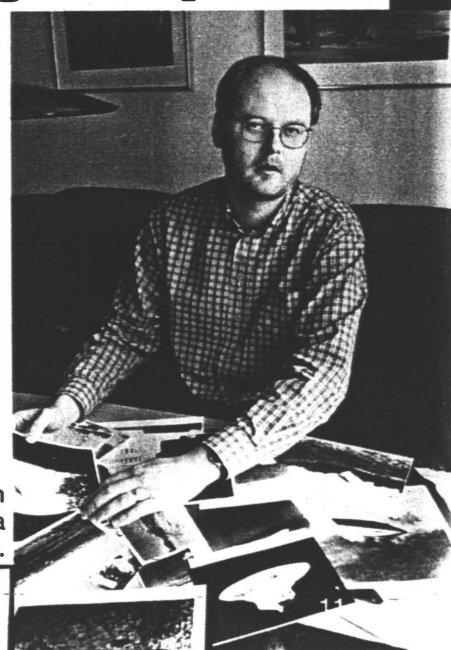
UFO-utredaren Clas Svahn gjorde en egen undersökning 1992. Händelsen hade allt som en bra UFO-rapport ska ha: Trovärdiga vittnen, bra väder och dagsljus, ljud från föremålet och relativt lång observationstid. Dessutom var händelsen utredd av säkerhetspolisens.

Resultat: Inget tydde på att historien var påhittad. Ett okänt föremål hade bevisligen kränt Sveriges gräns.

Hemligstämpeln tydde på att det trots allt var en missil som på okänt sätt kan drivas fram i låg fart och höjd, antagligen i spionagesyfte.

Men så länge försvarets rapport är hemligstämplad och så länge vi inte har en förklaring på hur denna eventuella missil kan flyga så sakta utan vingar, är händelsen i Håknäs oförklarlig. □

Journalisten Clas Svahn ägnar sig åt att seriöst utreda iakttagelser av UFO:n.

UFON SPÖKAR I KULISSEN

Detta ufo fotograferades 1950 nära staden McMinnville i Oregon, USA. Av fem undersökningar kommer två fram till att fotot är en bluff, och tre till att fallet är ouppklarat.

► kända ufoobservationer. När det inte är fråga om ett uppenbart bedrägeri, föreligger alltid omständigheter som åtminstone ifrågasätter observationens trovärdighet. Till exempel är bilderna aldrig tydliga.

Även om ufodokumentationen hittills varit tvivelaktig, är det å andra sidan inte en omöjlig tanke att vår första kontakt med en främmande intelligens sker – eller har skett – vid en äkta närkontakt, när en rymdfarkost landar här på jorden.

När det uppstått andra civilisationer än mänskligheten under tidernas lopp, måste några av dem ha levt miljontals år före oss och

därför ha känt till stjärnflygning långt innan människan lärde sig att använda elden. De otaliga ufoobservationerna vittnar också om att många människor anser att vi redan flera gånger haft besök från rymden.

Århundradets myt

Ufofenomenet är en av 1900-talets mest seglivade myter. Första gången vi hörde talas om "flygande tefat", det vi i dag kallar ufon, var 1947. Ett militärt transportflygplan hade störtat i staten Washington i USA. Piloten Kenneth Arnold var en av dem som var ute och letade efter flyg-

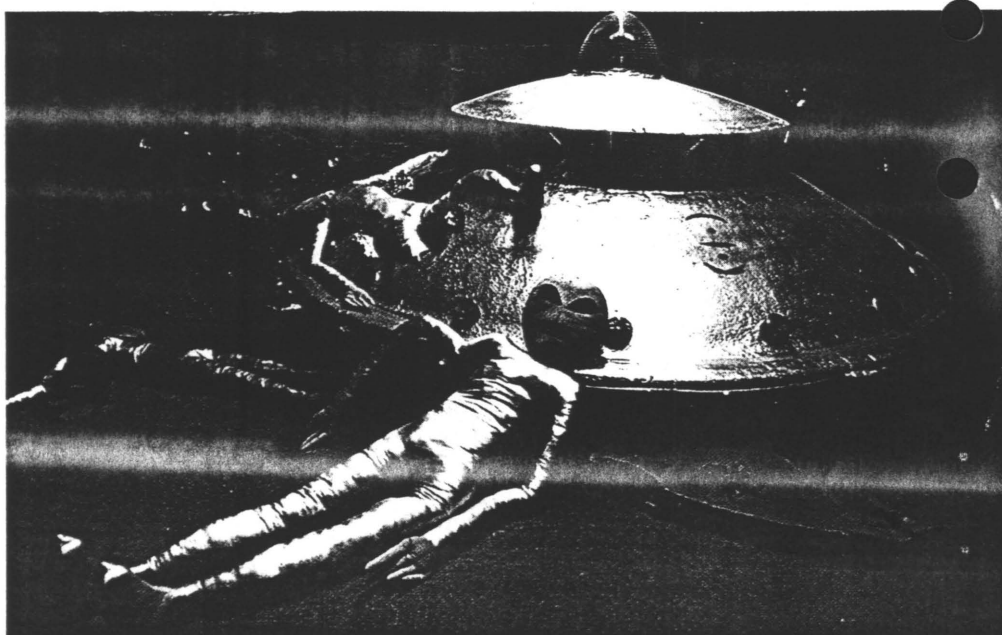
planet. Plötsligt såg han nio skivformade föremål fara förbi med en hastighet som han uppskattade till över 2 000 kilometer i timmen.

När han senare tillfrågades om sin upplevelse, berättade han att de rörde sig "som tefat som studsar på vattnet". Härmed hade det flygande tefatet sett dagens ljus, och snart strömmade det in nya observationer.

Redan en månad senare spred sig ett nytt rykte om att

något hade störtat nära den lilla staden Roswell i staten New Mexico. Den här gången observerade man också små rymdvarsler. Det hjälpte inte mycket att flygvapnet kunde förklara fenomenet med enkla naturfenomen som meteoror och planeten Venus samt att man släppt ut fallskärmsdockor i

År 1947 störtade ett ufo nära staden Roswell i Texas. I varje fall enligt en av de mest berömda ufomyterna, som staden fortfarande omhuldar, till exempel med utställningar som denna.

testningssyfte under samma period. Myten om besöket från rymden hade blivit självgående, och Roswell är än i dag ett eldorado för ufointresserade.

Det visade sig dock fort att ufotrafiken varken var något nytt eller unikt amerikanskt. Redan de gamla egyptierna hade till exempel sett ufon, och vissa av de syner som profeten Hesekiel berättar om i Gamla testamentet har förklarats som ufoobservationer.

Vi vet nu att människor under hela den tid vi skrivit ned vår historia, har sett saker på himlen som påminner mycket om våra dagars ufon. Det är ju i sig själv ett bra skäl för att forska i ämnet.

Forskningen är emellertid problematisk. Dels finns det för få seriösa ufoforskare och för många flummare, och dels har vi bara några få användbara data, eftersom vetenskapen hittills inte har tagit ufotrafiken på allvar.

Ett jobb för amatörer

Lyckligtvis finns det seriösa amatörer som efter bästa förmåga och med begränsade medel försöker samla in fakta i stället för att komma

med fantastiska teorier. Det finns nämligen ett behov av forskning på området - inte minst för att en del av de ufoupplevelser människor haft genom åren tycks vara svåra att förklara utifrån vår nuvarande kunskap.

Här är det dock viktigt att understryka att ouppklarade ufoobservationer kan ha en naturlig förklaring. Vi känner visserligen inte till den, men observationerna kan inte ses som en dokumentation av främmande intelligenser, så länge det inte föreligger påtagliga bevis.

"Extraordinära påståenden kräver extraordinära bevis" har astronomen Carl Sagan sagt. I praktiken betyder det att ingen seriös vetenskapsman kommer att syssla med ufon, innan någon har mött en rymdvarelse.

Det är en försvarsmekanism vetenskapen måste ha, helt enkelt för att det inte finns tid eller möjlighet att undersöka allt i denna värld. Vetenskapen måste koncentrera sig på det som kan mätas och vägas.

Därför ignorerar SETI-forskarna i stort sett ufotrafiken. Kanske begår de ett stort misstag, men de har valt att hålla sig till en vetenskapligt hållbar arbetsmetod: avlysning av radioteleskop. Därmed får ufon nöja sig med att spöka i kulisserna. □

Ufostriden är oavgjord

Det framförs många argument både för och emot att ufon är utomjordiska farkoster. Argumenten åt båda hållen är ungefär lika bra, så diskussionen kan fortsätta tills ett ufo en dag kanske landar.

FÖR

EMOT

Löser Fermis paradox: att vi trots universums enorma storlek ännu inte har haft kontakt.

Vi vet ju faktiskt inte om det är fråga om en äkta paradox. Vi antar det bara.

Det har under årens lopp gjorts över 100 000 ufoobservationer. Så många människor kan inte missta sig.

Otaliga observationer har för länge sedan avslöjats som bluff. Tittar man på hur många bilder som tagits av ufon, är det konstigt att vi fortfarande inte har några bra och riktigt tydliga ufofotografier.

Många närkontaktobservationer har aldrig kunnat förklaras.

Att observationer inte kan förklaras, är inte liktydigt med att man sett en rymdfarkost. Vi saknar de avgörande yttre bevisen.

Det finns minsann yttre bevis, men de hemlighålls av nationernas underrättelsetjänster och regeringar.

Argumentet är som taget ut TV-serien "Arkiv X". Med den typen av argument kan man alltid "bevisa" vad som helst.

Många vittnen ger mycket entydiga beskrivningar av små människoliknande varelser nära ufon.

Det finns faktiskt ett bra argument för att ufon inte kan vara rymdfarkoster. Det är högst osannolikt att äkta rymdvarelser skulle likna människor.

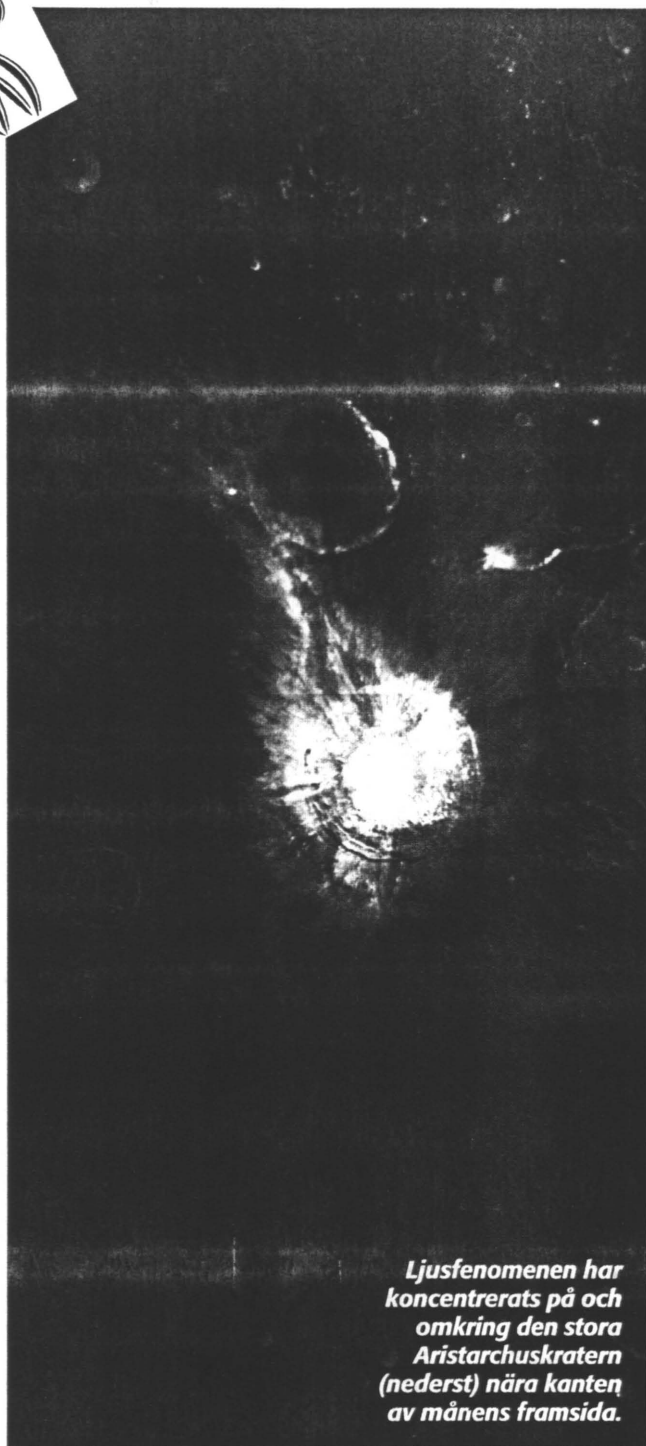
Många människor anser att de rövats bort av ufon och underkastats olika slags undersökningar. Dessa människor söker inte berömmelse och plågas ofta svårt av sina obehagliga upplevelser.

För 300 år sedan ansåg många att de blivit bortrövade av häxor, demoner och andra övernaturliga varelser. Berättelserna om bortrövanden är inte nya och har säkert en psykologisk förklaring.

Månens självlysande kratrar

UPPKLARAT

Både astronomer och astronauter har observerat oförklarliga ljusfenomen på månen

Ljusfenomenen har koncentrerats på och omkring den stora Aristarchuskratern (nederst) nära kanten av månens framsida.

ASTRONOMI Den 19 juli 1969 blev en astronomisk märkesdag. För första gången någonsin iakttogs ett astronomiskt fenomen av människor på två olika himlakroppar.

Apollo 11-astronauterna, som dagen efter skulle bli de första människorna att landa på månen, lade märke till att den västra kanten av Aristarchuskratern lys-tes upp ett flertal gånger.

Ljusglimtarna var så starka att astronomer som samtidigt observerade månen genom ett teleskop i Bochum också kunde se dem tydligt.

Oförklarliga ljusblixtar på månens yta är på en gång ett sällsynt och välbekant fenomen. Man har registrerat omkring 600 fall under de senaste 800 åren.

Den berömda astronomen William Herschel, som bland annat upptäckte planeten Uranus, studerade också dessa ljusblixtar. Han utgick ifrån att de måste bero på stora vulkaner som har utbrott. Senare forskning har emellertid visat att det inte finns aktiva vulkaner på månen.

Ljusfenomenet har oftast formen av enstaka blixtar som nästan liknar stjärnor. De finns dock i andra varianter också.

År 1964 såg besättningen på ett engelskt fartyg under en partiell månförmörkelse att det på den mörka sidan av månen fanns en rad lysande

ränder, som nästan liknade ljusen från en motorväg sedda från ett flygplan. Samma år såg japanska astronomer ett område på månen, som flera gånger under en period ändrade färg från gråvitt till ljusrött och tillbaka igen.

Dessa ovanliga ljus är så sällsynta och uppträder så oregelbundet att det är synnerligen svårt att undersöka dem ordentligt.

Den engelske astronomen Peter Grego anser att det kan vara isberg eller isfält, som träffas av solens strålar, som därvid reflekteras ned på jorden. Teorins svaghet är

att det, så vitt man vet, bara finns ytis på botten av kratrarna runt månens poler.

Mer fantasifulla personer, bland andra den schweiziske författaren Erich von Däniken, ser ljusblixtarna som ett tydligt bevis på att det i varje fall i vissa perioder finns intelligent liv på månen.

Det finns naturligtvis inget bevis för något av dessa påståenden. Sanningen är att astronomerna inte har en aning om vad dessa märkliga ljusblixtar egentligen är.

Skulle man påbörja en egentlig utforskning av fenomenet, råder det emellertid inget tvivel om vart man skall rikta intresset. En stor del av ljusblixtarna har setts i och runt Aristarchuskratern, som ligger i nordvästra utkanten av månens framsida.

På väg till Månen såg Neil Armstrong och hans kollegor i juli 1969 de mystiska ljusglimtarna.

RYMDVARELSE?

Den här lilla varelsen hittades av familjen Maman i den lilla byn Moshav Keren Ben Zimra i norra Israel. Den är 10-12 centimeter lång. Experter söker varelsens ursprung, men många påstår att det är en utomjording.

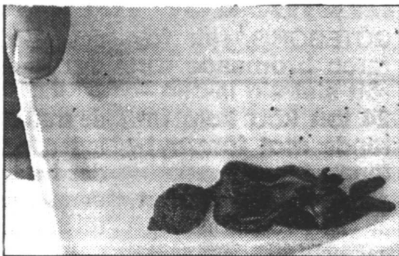

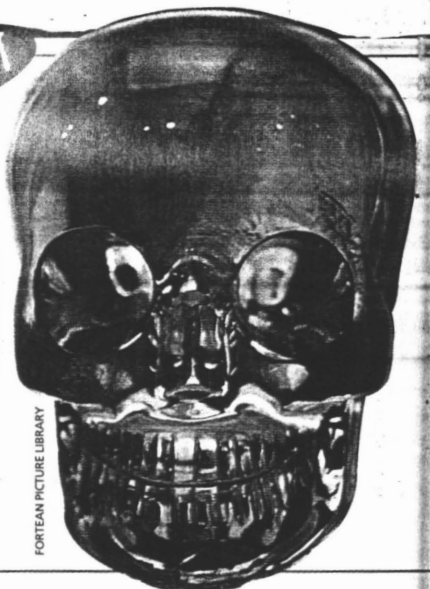
Foto: EPA

HÖGTFLYGANDE FÅGLAR.

Ingen fågel har siktats på så höga höjder som sångsvanen. På 8 320 meters höjd fick en pilot syn på 30 sångsvanar som var på väg mot Nordirland. Det är rekord.(FLT)

UPPKLARAT

De båda kranierna är utskurna ur hela bitar av bergkristall och går inte att datera.

● Makabra kranier skurna i kristall

Arkeologerna vet inte vem som gjorde dem eller vad de användes till

KRISTALLKRANIER På Museum of Mankind i London står det ena. Den engelska pensionären An-

na Mitchell-Hedges har det andra: två modeller av människokranier i naturlig storlek. De är var för sig

utskurna ur en enda stor bergkristall och väger cirka fem kilo.

Varifrån kranierna från början kommer förlorar sig i det ovissa, och det har satt i gång fantasin: en del anser att de kommer från det sjunkna Atlantis, eller att vänliga rymdvarelser har hjälpt till att skapa dem. Eller kanske står en utdöd kultur bakom dem.

Det sista är nog det sannolikaste, anser arkeologerna. Kranier är nämligen en vanlig form av utsmyckning i många gamla mellanamerikanska kulturer. Vilka konstnärerna än var, har de varit extremt tålmodiga människor. Det tar två år att skära ut ett kranium ur den hårda kristallen.

Arkeologernas arbete underlättas inte av att det är omöjligt att datera kranierna. Det finns nämligen inga metoder för att upptäcka hur länge sedan det är som någon började skära i kristallerna.

Anna Mitchell-Hedges vidhåller att hon fann sitt kranium i mellanamerikanska jordlager.

Hon döljer kraniets historia

Anna Mitchell-Hedges historia om var hon fått sitt kranium ifrån är färgrik och romantisk men inte trovärdig. Hon hävdar att hon hittade det på sin 17-årsdag, när hon var med sin far på en utgrävning i nuvarande Belize 1927. Men varken hon eller kraniet syns på några foton från den omfattande utgrävningen. Ingen av de andra deltagarna har nämnt kraniet. Det finns heller inte infört i den officiella rapporten från utgrävningen.

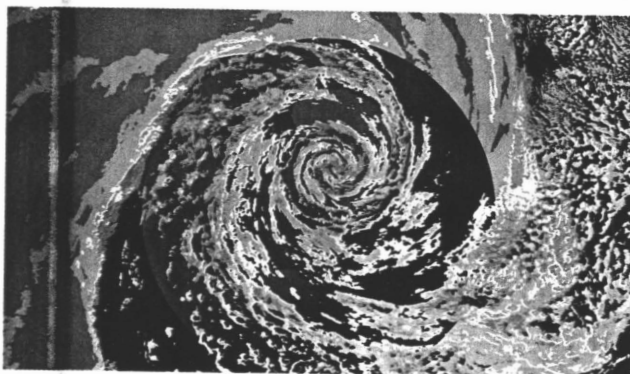
Kan en cyklon passera ekvatorn

? Jag har hört att virvlar snurrar i olika riktningar på jordens norra och södra halvklot. Varför gör de det egentligen?

! Rörelser i stor skala, tropiska cykloner, lågtryck, högtryck och de stora havsströmmarna styrs av två slags krafter – tryckkraften och Corioliskraften.

Corioliskraften är en så kallad fiktiv kraft, som finns, eftersom jorden roterar runt sin egen axel. Kraften är störst vid polerna och lika med noll vid ekvatorn, eftersom ekvatorn är vinkelrät mot jordens vridaxel.

Om vinden blåser från ett högtryck mot ett lågtryck, sker det inte i en rak linje. På norra halvklotet böjer Corioliskraften av luftpartiklarna mot höger. Omvänt böjs luftpartiklarna av mot vänster på det södra halvklotet,

Tropiska cykloner kan inte korsa ekvatorn. Vädersystem roterar nämligen åt var sitt håll på de två halvkloten.

eftersom Corioliskraften på den sidan av jorden verkar i motsatt riktning.

En tropisk cyklon reagerar på samma sätt som de hög- och lågtryck vi är vana vid. Det syns tydligt på satellitbilder. I ett cirka 1000 kilometer brett bälte omkring ekvatorn är emellertid Corioliskraften så svag att inga stora virvlar kan bildas. Därför kan cykloner inte ens komma i närheten av ekvatorn.

Taler vi om små virvlar, är det emellertid en annan historia. Därför har den

populära föreställningen om att vattnet i handfatet snurrar åt varsitt håll på de båda halvkloten, ingen riktig förankring i verkligheten.

Man kan inte jämföra en cyklon och en virvel i ett handfat. Corioliskraften har nämligen inget synligt inflytande i en så liten skala. Och såvida man inte har ett mycket, mycket stort handfat, kan man lätt få det utrinande vattnet att snurra åt olika håll genom att helt enkelt störa strömmen lite med handen.

Annelie studerar ufologi i England:

MIN BRORS SPRATT FICK MIG FAST FÖR LIVET!

Annelie Rossanders stora intresse för ufologi väcktes när hon en vinternatt i tonåren bevittnade ett blått ljussken i föräldramas trädgård. Besvikelsen blev enorm när det visade sig att det hela var ett spratt, iscensatt av en skämtsam storebror. Men Annelie har inte slutat hoppas på att en dag få se ett riktigt ufo...

Text: ANNA-CARIN ELIASSON
Bild: ÖIWIND BERGGREN, IBL

En del tror att de finns. Andra är lika säkra på motsatsen. Det enda som de flesta verkar vara överens om är att det inte finns några klara bevis för att jorden besöks av flygande tefat. Ändå rapporteras tusentals observationer varje år in till rapportcentraler över hela världen.

Annelie Rossander i Holmsund är en av alla dem som tror att det är möjligt att vi kan ha sällskap i universum.

Annelies stora intresse för ufo:n (oidentifierade flygande objekt) har lett till att hon, som enda svensk, går en utbildning i ufologi vid Tottom College i South Hampton i England.

– Det är en distansutbildning med deltagare från hela världen, där vi går igenom och lär oss de olika teorier som finns när det gäller ufon, berättar Annelie.

Hon tillhör också föreningen UFO-Sverige, som samlar in och bearbetar alla observationer i vårt land. De har en kritisk hållning till den så kallade ET-hypotesen, som accepterar tanken på utomjordiska besök, men Annelie personligen är öppen för även den möjligheten.

– I USA till exempel är man mycket mera inne på sådana resonemang. I utbildningen i England lär vi oss att vara öppna för alla teorier och det tycker jag är bra.

Förespråkare för tefatsteorin har hittat många historiska händelser som skulle kunna tolkas som möten med något av utomjordisk karaktär.

– Redan cirka 500 år före Kristus beskriver Hesekiel i Gamla Testamentet ett möte som kan tolkas som en närkontakt. Tvåhundra år senare ser Alexander den store, under ett av sina fälttåg, huren stor silversköld tecknas på himlen. Upplevelser som de här har fått en religiös

tolkning, men de som är öppna för att vi eventuellt kan besökas av varelser från andra planeter i universum kan i stället tolka dem som tidiga ufo-observationer.

Neonfärgat ljus

Annelies stora intresse för ufo:n väcktes en kall och klar vinternatt när hon var i tonåren.

– Hela familjen var samlad i vardagsrummet när ett blått neonfärgat ljus plötsligt lyste upp hela trädgården. Jag minns att pappa skrek till och alla rusade fram till fönstret för att se vad som pågick. Men när vi hörde min storebror skratta på övervåningen förstod vi att vi blivit lurade. Han låg i lymphen och hade lånat hem en lysgrat. Jag minns att jag blev fruktansvärt besviken över att det inte var så riktigt, berättar Annelie.

Anneli började läsa allt hon kom åt om ufo:n. Så småningom kom hon i kontakt med föreningen UFO-Sverige och blev medlem.

– Jag blev fast för livet den där kvällen, skrattar Annelie, som fram till i våras ansvarar för UFO-Sveriges rapportcentral och nu vidareutbildar sig för att kunna hålla föreläsningar och kurser i ämnet.

Och visst finns det ett digert material att hämta stoff från, inte bara i Sverige. Det svenska arkivet för ufo-forskning, som finns i Norrköping, innehåller för närvarande cirka 13 000 rapporter från människor som sett saker som de inte har kunnat förklara.

Efter noggrann bearbetning har man lyckats förklara de allra flesta. I arkivet återstår cirka 500 som klassificerats som ufon.

– Men det är viktigt att påpeka att det inte betyder att människor har sett det som brukar kallas flygande tefat. Utan en rapport klassas som ufo betyder att vi inte lyckats hitta en godtagbar förklaring på vad man sett och upplevt.

– Det ligger mycket arbete bakom varje fall. Det pågår ett ständigt sökande för att förklara vad människor sett. Det är väldigt spännande. Ett riktigt detektivarbete.

Ibland är månen väldigt stor när den går upp över horisonten.

På samma sätt kan stjärnor se stora ut när de ligger lågt. Om deras sken dessutom växlar i styrka och färg kan man lätt få för sig att det är en blinkande farkost.

Att flygplan ibland förväxlas med ufon kan bero på att de uppfattas som ljudlösa.

– Men förklaringen är ofta att ljudet fångas upp av vegetation och hus på marken när de flyger lågt och går in för landning. Då uppfattar observatören dem som föremål som glider ljudlöst på himlavalvet. Ibland kan förklaringen också vara en hemlig militär operation.

En del observationer visar sig också ganska snabbt vara utslag av människors skämtlynn.

– Det är ganska vanligt, men de brukar avslöjas, skrattar Annelie.

En del material måste också lämnas obearbetat, eftersom rapporterna kommer lång tid efter att händelsen inträffat.

– Folk tvekar att berätta vad de sett och när de väl tar steget att rapportera händelsen minns de ofta varken datum eller klockslag. Ibland inte ens vilket år det var fråga om. Då är det omöjligt att hitta en förklaring.

Fortfarande väntar Annelie på att med egna ögon få se något på himlavalvet som skulle kunna ge en vink om att det finns liv någonstans därute. Men tills vidare får hon nöja sig med andras upplevelser.

– En del kanske tycker att ufo-fenomenet är skrämmande, men det är viktigt att det finns en seriös forskning om ämnet och att ufologer och andra intresserade är öppna för tanken på att vi kanske inte är ensamma i universum.

Rekordår

År 1999, strax före millennieskiftet, var ett riktigt rekordår när det gäller antalet observationer.

Då rapporterades hela 562 fall till UFO-Sverige. Men inte ett enda av dem har klassificerats som ufo. År 2000 fick föreningen in 301 rapporter. Inget av fallen har heller klassificerats som ufo.

– Oftast hittar vi ganska snabbt en förklaring till fenomenen. De vanligaste är ett flygplan eller någon av planeterna.

Söker naturlig förklaring

Om UFO-Sverige inte lyckas hitta en naturlig förklaring klassificeras rapporten som ufo i arkivet för ufo-forskning i Norrköping. Hittills har 13 000 rapporter arkiverats. Av dem har 500 klassificerats som ufon.

1999 var ett rekordår när det gäller antalet rapporter till UFO-Sveriges rapportcentral. Förmodligen en reaktion inför millennieskiftet. Totalt rapporterades 562 fall. Av dessa bedömdes till exempel omedelbart 200 som gamla och 44 som skämt. Men 24 fall är fortfarande under utredning. Geografiskt fördelades merparten av observationerna så här: 76 i Stockholm, 40 i västra Götaland och 34 i Skåne län.

OBSERVATIONER som inte fått någon förklaring

Här är några observationer ur UFO-Sveriges arkiv som ännu inte fått någon förklaring.

Lergravsviken, Gotland, 5 augusti 1957 kl 21.45:

Kriminalinspektör Ernst Åkerberg och hans fru Karin såg hur ett föremål, som liknade en gammaldags ringklocka till en cykel, kom emot dem. Plötsligt svängde föremålet kraftigt och gav sig i väg från dem. Ernst och Karin kunde observera en röd lampa och något som liknade en "utblås" efter föremålet.

Efter det första föremålet följde ännu ett likadant. Fallet har undersökts av FOA och Försvarsstaben, som gissar att det rör sig om två forskningsballonger.

Trehörningsjö, Ångermanland, 12 mars 1969 kl 18.30:

Föreståndare Kjell Näslund befann sig som vanligt på sitt arbete på länkstationen utanför Trehörningsjö när larmet gick. När han tittade ut genom dörren fick han se en enorm farkost som hängde i en sänka över träden utanför stationen. Näslund har uppskattat föremålets storlek till cirka 150 meters längd. Ur en dörr i föremålet kom flera "varelser" som liknade sockerlådor. Sju till åtta stycken av dem "flöt" in i länkstationen där de stannade i flera minuter. Medan detta pågick drabbades Näslund av en förlamning som sedan släppte då de gav sig av. Farkosten lyfte sedan och flög i väg. Det har inte gått att förklara händelsen.

Gyttorp, Örebro, 21 januari 1976 kl 22.25:

När Allan Jansson gick ut på sin tredje inspektionsrunda inne på Nitro Nobels anläggningar fick han syn på ett mörkt föremål med något som liknade upplysta fönster, som hängde över sjön Vikern. Ur "fönstren" kom ett vitt ljus som speglades i isen på sjön. Jansson såg föremålet vid flera tillfällen under de närmaste timmarna. Sista gången han såg det var strax efter klockan tre på natten. Fem dagar senare, den 26 januari, upptäcktes en 40 meter vid cirkel på isen där Jansson observerat föremålet.

Isen i cirkeln hade smält och iskristaller hade ställt sig rakt upp. Varken föremålet i luften eller iscirkeln har gått att förklara.

Bispberg, Säter, 31 december 1987 kl 03.30:

När Karin Lagerstrands husdjur inte ville slå sig till ro utan verkade oroas av något tittade hon ut genom fönstret. Hunden stod då blickstill med svansen mellan benen. Karin gick ut på gården och kände en stark lukt av svavel. Över några träd längre bort hängde ett isblått föremål format som en glödlampa. Från föremålet kom spjutliknande blixtar.

Karin blev paralyserad, kunde inte tala och fick en fruktansvärd smärta i kroppen.

Nästa dag fick hon stickningar i axeln och upptäckte ett brännmärke på den tröja hon hade på sig under observationen. En analys av tröjan som gjordes på FOA visade att fibrerna i jumpern svetsats samman som av ett "starkt elektrostatiskt fenomen".

Vänersborg, 23 augusti 1997 kl 17.00:

En man som sitter på en balkong och testar sin nya videokamera får se en ljuskula komma från söder, passerande ett flygplan. Han följer kulan i sökaren samtidigt som han filmar. Efter några sekunder kommer ytterligare en kula i samma bana men med högre fart. Den andra kulan kör i fatt den första samtidigt som den gör en sväng och lägger sig bakom. De två kulorna byter sedan inbördes position innan de försvinner uppåt i bild.

Videoen har undersökts av den militära underrättelse- och säkerhetstjänsten, men någon säker identifiering har inte gått att göra.

ENGLANDS VITA HÄSTAR.

Englands gröna kullar kan uppvisa minst femtio landskapsfigurer. Orsaken är ganska enkel, nämligen att det ligger ett lager vit krita alldeles under gräset. Man kan lätt blotta kritan utan större hjälpmedel än en spade. Landskapet i sydvästra England lämpar sig särskilt väl, då det finns rikligt med krita, och kullarna är så öppna och branta, att de kan ses på långt håll. Enbart i Wiltshire finns det sju vita hästar, minst ett halvt dusin regementsmärken, en kiwifågel (en gång maskot till en skoputsfirma) och en panda.

Till skillnad mot Sydkaliforniens jättar eller Nazcalinjerna känner man till både när och av vilken orsak de flesta figurerna kom till. Regementsmärkena vid Salisbury exempelvis utfördes av soldater, som var stationerade i trakten under första världskriget. Det första, som utfördes av män ur Londons Skyttebrigad, väckte så stor beundran, att flera andra regement följde exemplet. Arbetet ägde rum tidigt på morgonen innan övningsskjutningen började. Många av hästfigurerna är också relativt nya. New Pewseyhästen i Wiltshire förfärdigades till kröningen 1937 av George Marples, en expert på leucippotomi (konsten att skära ut hästar ur landskapet). Marlboroughhästen, också i Wiltshire, gjordes av en grupp skolpojkar från Mr Greasleys Academy år 1904. Kilburnhästen i Yorkshire kom till 1857 för att fira slaktaren Thomas Taylors återkomst till hemtrakten.

Det är inte heller någon hemlighet hur man skar ut figurerna. Kyrkoherde Plenderleath anförtroddes om hur en hästfigur vid det närbelägna Cherhill hade kommit till av en "intelligent gammal man, som var född år 1786 och som var efter de s fullbordan."

Hästens upphovsman, en läkare vid namn Christopher Allsop, markerade konturen med vita flaggor.

"Därefter (säger Plenderleath) ställde han sig på en exakt linje mellan kritåsen och Calne, 180 meter från krönet på Labour-in-Vain Hill, och anvisade därifrån genom talrör hur markeringarna skulle flyttas, tills han var nöjd med resultatet. Därefter skalades gräset bort, och urholkningen fylldes med krita....."

Många hästfigurer är dock förknippade med gåtor. George Marples hade svårt att sätta datum på många av dem, så att han beslöt införliva årtalet 1937 i sin figur. Hästarna vid Woolborough och Osmingtonhästen är tillskriven tre olika upphovsmän. En teori är att en soldat skar ut den till minne av George III:s besök i staden. En annan teori är att den utfördes i väntan på en invasion av Napoliens styrkor. Enligt Thomas Hardys roman *The Trumpet Major* konstruerades hästen av rallare för att fira segern vid Trafalgar. En vit häst kom plötsligt i dagen sommaren 1948, när man plöjde upp ett fält vid Rockley Down nära Marlborough. Den vackra dansande hästen, mätte 38 meter från nos till svans. Ingen har hittills funnit några uppgifter om vem som år 1925 tillverkade hästfiguren vid Littlington i Sussex.

Ännu större gåtor göms hos fyra olika landskapsfigurer i England, nämligen två kritjättar samt en röd och en vit häst.

Den vita hästen finns i byn Uffington i Berkshire, och är så iögonfallande, att området döpts till Vale of the White Horse (Vita hästens dal). Uffingtonshästen är den enda genuint forntida häst som fortfarande existerar. Alla andra figurer ser lika moderna ut som de fullblod man kan se på grannsamhället Lambourns kapplöpnings banor.

Detta beror på, att de som tog förebild sjuttonhundratalsmålaren George Stubbs hästmålningar, som var populära hos de präster, läkare och godsägare, som skapade många av figurerna. Uffingtonhästen ser kantig och osammanhängande ut. Huvudet är försedd med näbb, och endast två av benen är fastsatta vid den tunna, långdragna kroppen. Den ser mer ut som en drake, och många tror, att det är en drake, särskilt som Dragon Hill (Drakberget), där St Göran sägs ha haft sin sista dust med draken, ligger alldeles i närheten. I Book of Wonders (Undrens bok) från 1100-talet beskrivs dock figuren som en häst med föl. Vart fölet tog vägen är en annan gåta.

Det finns många andra hänvisningar till Uffingtonhästen i forntida skrifter. I ett klosterarkiv från 1100-talet sägs en munk vid namn Godrick äga land juxta locum qui vulgo Mons Albi Equi nuncupatur (nära platsen som är allmänt känd som Vita hästens kulle). Ett manuskript från 1300-talet beskriver figuren som ett underverk, endast överträffad av Stonehenge. Mer nyligen skrev Thomas Hughes, författare till Tom Browns Schooldays, en roman förlags i Uffington, som innehöll en stor mängd folklöre om den vita hästen, och G K Chesterton har skrivit en episk dikt full av svalande kondenser och hopblandade historiska fakta. Ingen av författarna kunde erbjuda någon förklaring. Det råder inget tvivel om, att hästen är forntida, men ingen vet hur gammal den är, eller varför den kom till.

Det har naturligtvis funnits många teorier. På 1600-talet försökte John Aubrey och topografen Thomas Baskerville (1630-1720) bevisa att hästen hade förfärdigats av den anglo-saxiske ledaren Hengist (namnet betyder "hingst") tolvhundra år tidigare. En annan teori var, att den kom till på Alfred den Stores befallning till minne av segern över danerna år 871.